

CINE EȘTI TU STRĂINE?

STOMFF ANDREI AUREL

CINE EȘTI TU STRĂINE?

Cine ești tu străine? M-a-ntrebat
Privindu-mă cu ochi de căprioară.
M-ai întâlnit acum întâia oară
Și versul tău îmi pare chiar ciudat

Când amintește de iubirea noastră
De pe o dreaptă dusă-n infinit.
Sunt sigură că nu ne-am mai iubit
Și nici n-am așteptat la o fereastră

Să te întorci din zbor intergalactic
Învins de dorul pentru ochii mei,
Nu sunt odorul drag al unor zei,
Sunt doar femeie și mi-e simțul practic.

Îți plac, îmi placi, avem aceeași vreme,
E loc să ne iubim și pe Pământ.
Îmi plac poezii însă nu prea sunt
Tentată de coroane, diademe

Ori alte semne ale îmbuibării
Ce mă transformă-n sclav împovărat.
Decât să fiu o fată de-mpărat
Prefer să mă bronzes la malul mării.

Prefer să simt că de mă strângi la piept
La unison bat inimile vii.
Învăță să iubești dacă nu știi!
Străinule, poți fi mai înțelept.

Iubim ori nu pe-această paralelă,
Nu mai visa o insulă la tropic,
Îmi pare visul tău mult prea utopic,
Îmi place însă nu mai vreau dantelă.

Mai bine hai să ne lipim de stâncă
Și să privim în ochi nemărginirea,
Adu-mi poeme însă dă-mi iubirea,
Eu îmi doresc o dragoste adâncă

Precum oceanul clipelor rămase

Să le trăim aici, intens, acum.
Asumă-ți dragostea așa cum mi-o asum
Și hai pe mări oricât de furtunoase

Dacă la țărm ne-așteaptă fericirea
Pe care-o merităm trăind frumos.
Alunecă luceafărul jos
Și îți ofer o viață nemurirea.

Nemuritor ești doar iubind cu sete
Și-atunci trăiești intens, pe îndelete.